

lig Forslaget under Nr. 6 til § 13, som jeg ikke nu skal komme ind paa at omtale, men som gaar ud paa, at den i denne Paragraph indsatte Bestemmelse om, at Forsendelser fra Statsmyndigheder forud skulle frigjøres, skal bortfalde. Jeg troer saaledes, at det vil være hensigtsmæssigt at vedtage dette af det ærede 9de kongevalgte Medlem ved 2den Behandling antydede Forslag. — Ved § 12 skal jeg iøvrigt tillade mig at gøre en Bemærkning med Hensyn til den deri indeholdte Bestemmelse om, at Tidender og Tidsskrifter kunne fordres omdeelte af Postvæsenet for en Betaling af $\frac{1}{3}$ Sk. pr Numer. Det har været opfattet det Spørgsmaal, hvorvidt Flere, der indenfor et Postdistricts Grændser have forenet sig om at abonnere paa en enkelt Avis eller et Tidsskrift i Fællesskab, herefter kunne fordre samme omdeelt for den nævnte Betaling, saaledes altsaa at, naar den fornødne Anmeldelse om det fælles Abonnement er gjort paa Postcontoret, det enkelte Numer kan fordres tilsendt de enkelte Abonnenter efterhaanden, imod at der af enhver af dem betales $\frac{1}{3}$ Sk. for hvert Numer. Jeg troer, at Berettigelsen dertil indeholdes tydelig i selve Bestemmelsen, og jeg antager altsaa ikke, at noget Postcontort vil kunne nægte at indlade sig paa en saadan Ordning, der jo vil være ikke væsentlig paa Landet og tildeels ogsaa i Byerne, hvor der ofte er Tale om, at Flere ønske at holde en Avis sammen.

Inden jeg forlader dette Afsnit være det mig tilladt endnu at gøre en Bemærkning, som jeg før glemte, da jeg talte om § 1; den angaar et Spørgsmaal, som ogsaa har været Gjenstand for nogle Tvivl . . .

Formanden: Maaskee jeg maa gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at Bemærkninger med Hensyn til selve de enkelte Paragrapher naturligt ville finde deres Plads ved Slutningen af denne Sags Behandling, naar Lovforslaget i dens Heelhed foreligger til Forhandling. Den ærede Ordfører har allerede berørt et Par Punkter i forskellige Paragrapher, der ikke foreligger, idet det kun er Endringsforslagene, der i Detblikket ere under Forhandling. Jeg skal

saaledes, som sagt, hænsthille til den ærede Ordfører, om det ikke vil være bedre at udsætte Bemærkningerne med Hensyn til de enkelte Paragrapher, indtil Sagen i dens Heelhed foreligger til Forhandling.

Ordføreren: Jo; jeg skal saaledes standse her.

Finantsministeren: De tre første af de af Udvalget stillede Endringsforslag ere Redactionsforslag, som efter mit Skjøn ere Forbedringer, og som jeg derfor ikke kan have nogen Betænkethed ved at tiltræde. — Hensigten med det fjerde Forslag indseer jeg fuldkommen, og jeg kan ikke Andet end finde det rimeligt, at man paa saadanne smalle Veie, som den ærede Ordfører sigtede til, kan have nogen Betænkethed ved at give Postvogne Privilegium paa at kjøre midt paa Veien og derved nøde andre Vogne, som møde dem, til maaskee at kjøre for yderligt til Siden. Jeg kan derfor heller ikke egentlig have Noget imod det omtalte Endringsforslag, men jeg vil dog paa den anden Side ikke nægte, at det stiller sig for mig — navnlig ogsaa efter at have hørt den ærede Ordførers Forklaring — som om den foreslaaede Tilføielse derefter egentlig er næsten overflødig; thi en Postvogn maa dog selvfølgelig have samme Ret til at kjøre paa Landeveien som enhver anden Vogn. Smidlertid faldt det mig netop ind, da jeg hørte den ærede Ordførers Udvikling af dette Punkt, at der dog maaskee er eet Tilfælde, hvori det endda kan siges, at der ifølge Forslaget hjemles Postvæsenet en Serret. Det er nemlig det Tilfælde, hvor en Postvogn kjører bagved en anden Vogn. Det kan jo være, at en saadan Vogn er svært belæsset og navnlig med Gods, som rager udenfor Vognen, og naar nu en saadan Vogn kjører meget langsomt, kan den spærre Veien for Postvognen i meget lang Tid. Jeg antager derfor, at Sætningen maa foruden den Betydning, som den ærede Ordfører udviklede, tillige have den, at ogsaa en Vogn, som kjører foran en Postvogn, skal være forpligtet til, naar der i en passende Afstand blæses i Posthornet, at vige idetmindste Halvdelen af Vognsporet tilside, og forsaavidt